

[Rimstad.]

heden af at bygge broen inden for det tidsrum, som den højtærede minister for offentlige arbejder i sin fremsættelsestale anslog, nemlig ca. 15 år. Jeg har med interesse læst om det ærede medlem hr. Thestrups udtalelse i Jylland om nødvendigheden af at knytte de forskellige landsdele nærmere til hovedstaden f. eks. gennem bygningen af denne bro, for at ikke Hamborgs og dens havns betydning for Jyllands og Fyns handel og produktion skulle komme til at tage et sådant omfang, at en varig splittelse mellem landsdelene på såvel produktionsmæssige som forsendelsesmæssige områder ville kunne opstå.

Jeg vil ikke benægte, at en sådan fare består, men jeg tror ikke, at bygningen af en Store-Bæltbro vil have nogen synderlig indvirkning på dette forhold. En uheldig udvikling her påvirkes ikke ved, at man afskaffer forhindringen Store-Bælt, i hvert fald slet ikke i samme forhold, som man accelererer den ved at afskaffe forhindringen ved Kruså, toldgrænsen. På dette meget vigtige område tror jeg det vil have langt større betydning, om man i regeringskredse og dér, hvor indflydelsen ligger, kunne nå frem til at forstå, hvad man her ville vinde ved en målbevidst decentralisering af alle de funktioner, som man nu gør sig så store anstrengelser for at trække til København, hvor man af hensyn til den vækst, der her ved opstår, må lade staten bygge dyre tunnelbaner og føre an i at bekoste udbygningen af store, uhensigtsmæssige områder som Køge Bugt-området. Hvis man i regeringskontorerne efter i en lang årrække at have favoriseret hovedstaden på den måde på det øvrige lands bekostning en dag vågner op og opdager, at nu er Jylland og Fyn for alvor og for stedse erobret af tysk kapital, tysk industri og tysk handel og ikke bare som i 1864 midlertidigt af den tyske hær, så skal man i hvert tilfælde ikke skyde en større del af skylden på en Store-Bæltbro, som man ikke byggede hurtigt nok. Det resultat vil have helt andre og mere nærliggende årsager.

I øvrigt er vort parti velvilligt indstillet over for det foreliggende lovforslag, som bør være genstand for en positiv udvalgsbehandling, forhåbentlig med hensyntagen til noget af det, vi nu har fremført.

Weikop: Det er vel ikke unaturligt — man kan næsten sige, at det er indlysende — at man i hele det storkøbenhavnske område — og det gælder både Rødovre, Hvidovre, Gentofte, Frederiksberg og København — med vågen opmærksomhed følger de store problemer, der er af trafikmæssig art, og også de problemer, der vil opstå i forbindelse med en Store-Bæltbro og senere med en Øresundsforbindelse.

Det trafikøkonomiske udvalg har da også i sin betænkning peget meget stærkt på og klart givet udtryk for, at en del af nærtrafikkens investeringer tjener fjertrafikken til og fra samt gennem det storkøbenhavnske område. Man peger ligeledes på, at der i tidens løb har siddet mange kommissioner til behandling af de storkøbenhavnske trafikproblemer, men det er første gang, at en enkelt kommission tager spørgsmålene og problemerne op til en samlet behandling. Med andre ord, de storkøbenhavnske problemer er taget op til samlet behandling i forbindelse med Store-Bæltbroen, som vi her drøfter, og også med Øresundsbroen.

Det er vel ofte sådan ude i landet, at man ikke altid har øjnene åbne for, at det storkøbenhavnske trafikproblem i virkeligheden er et problem af afgørende interesse for hele landet. Det er det, man har påvist, forekommer det mig, i det trafikøkonomiske udvalgs betænkning, hvor man har påpeget så mange rigtige ting. Hvis en københavnsk repræsentant i det høje ting havde fremført disse synspunkter, ville det måske fra nogle sider være blevet betragtet, som om det var egoistiske københavnske interesser, der blev varetaget, men sådan er det slet ikke.

Enhver ved, at Storkøbenhavns fødselsoverskud utvivlsomt vil vokse, samtidig med at selve byen Københavns — jeg tænker på Københavns kommunes — indbyggertal er faldet og falder; det fører så igen til — som der også er peget på i betænkningen — at der vil komme en erhvervstilvækst i Storkøbenhavn og også i Københavns kommune, og det er rigtigt, som det siges i betænkningen, at man i Københavns kommune er ganske klar herover og over, at der vil komme en yderligere erhvervs-koncentration i city, og det er, hvad enten man piber eller synger, ikke noget, man kan komme uden om. Det må naturligvis